

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 191.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ποιησάτω ἢ ἀράσῃται λέγειν, ἢ μὴ ἀράσῃται ἡσυχίαν ἄγειν, καὶ πλὴν γλῶσσαν τοῖς ἑὺγνωμοσύνῃς ἡνίκας ἀγγεῖν, ταῖς καὶ μεταγνώσεσιν ἀδικοῦσας.

loqui oportet, aut non facientem filere, ac linguam probitatis rectique iudicij habentis, quæ resipiscientiam parturiunt, coërcere.

Ζηῶνι πρεσβυτέρῳ. ρθ.

Zenoni Presbytero. 190.

Τὸ μετὰ φρονήσεως ἡρεμῶν τε καὶ χαλιῶν τῶ πρὸς τὰ βελτικίας καὶ σαθέρως γνώμης, μέγιστον ὅστι, παρ' ἐμοὶ κριτῆ, τεκμηριον.

Morum cum prudentia coniuncta placiditas & tranquillitas, grauis atque constantis animi maximum, meo quidem iudicio, argumentum est.

Παύλῳ. ρθα.

Paulo. 191.

Οἱ πάντα ὁμοῦ ζῆματα μὴ γινώσκεις, καὶ πανοσφίαι τὸ ἔργον ποιούσας, ἔμοι δοκοῦσιν ὑγιαίνειν τὸν νοῦν. εἰ γὰρ θεός, καὶ γένεσις, εἰ δὲ γένεσις, ἔφημι τὸ εἰσαίτιον. τραπένη γὰρ τὸ βλάσφημον εἰς τὰς τῆς τῶτο ὡδυσσεύων λέγεσθαι κορυφάς. εἰ δὲ ἔδει τῶτο φωνῆ, ἀναμφισβήτητος ὅτι τῆς ἐκκλησίας ὁ σέφανος. ἡρκεῖ μὲν οὐδ' αὐτῆ ἡ νίκη, ὡς οἶμαι, εἰ καὶ μόνη ἐτύχανε. νυνὶ δὲ καὶ ἄλλαισιν πολλαῖς ἐπεριδόμεθα. εἰ γένεσις, καὶ νόμος. εἰ δὲ νόμος, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ παράνομιαι. εἰ δὲ παράνομιαι, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐ κρίσις. εἰ δὲ κρίσις, οὐ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐκ εὐχὴ. εἰ δὲ εὐχὴ, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ μελέται. εἰ δὲ μελέται, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ φιλοσοφία. εἰ δὲ φιλοσοφία, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, οὐκ ἰατρική. εἰ δὲ ἰατρική, καὶ γένεσις. εἰ γένεσις, καὶ γεωργία. εἰ δὲ γεωργία, καὶ γένεσις. καὶ πολλὰ ἔργα εἰπεῖν, νυνὶ πασαλείψω. αὐθις δὲ συλλογισμοῦ. εἰ μὲν οὐδ' ἐνός ἑὺ τῶ ἀράγματος ὡς ἐν ὁ ἀγών, ἴσως ἀμφισβήτησιμος ἀν' ἑὺ ὁ σέφανος. εἰ δ' ἐνός ὡς πολλὰ καὶ ποικίλα ἢ μάχης ἀναμφισβήτητος, ὡς οἶμαι, καὶ γὰρ ἐν δόξῃ νενικηκέναι ἑπὶ τῆς ἄλλων ἡττήθησεται. δόξῃ δὲ εἰποι, ἐπειδή τῶ καὶ πᾶσαι τὸ κρίνειν τὰ ἀράγματα εἰλικρινῶς ὡς ὁσέσιν, ἢ ἀφ' ἀβελχότητος γνώμης, ἢ ἀφ' ἀθυμίας, ἢ ἀφ' ἰσχυροῦ.

Qui res omnes permiscet, ac leguminum, ut dici solet, mixturam faciunt, sanæ mentis mihi minimè videntur. Nā si Deus est, fatum non est. Si autem fatum, non dicam quod cum eo pugnat, vertatur enim in eorum capita, qui ut hoc dicatur, procurant, hæc blasphemia. Quod si nemo est qui hoc dicere aufit, sine controuersia penes Ecclesiâs est victoria. Ac sufficiebat quidem, ut opinor, hæc palma, etiam si sola esset. Nunc autem aliis quoque permultis innitimur. Si fatum est, lex non est. Si autem lex, fatum non est. Si fatum est admonitio non est. Si autem admonitio, fatum non est. Si fatum est, iudicium non est. Si autem iudicium, fatum non est. Si fatum est, non est precatio. Si autem precatio, fatum non est. Si fatum est, meditationes non sunt. Si autem meditationes, fatum non est. Si fatum est, philosophia non est. Si autem philosophia, fatum non est. Si fatum est, medicina non est. Si autem medicina est, fatum non est. Si fatum est, agricultura non est. Si autem agricultura est, fatum non est. Ac multa item alia cum dicere habeam, nunc prætermitto, rursum autem colligam. Si igitur vnus rei cum vna certamen esset, dubia fortasse victoria foret. Cum autem vna res aduersus multas & varias dimicet, extra controuersiam, ut opinor, est victoria. Quamuis enim vnâ vicissè videatur, ab aliis tamen vincetur. Idcirco autem dixi, videbitur, quoniam non

Q. q. ij

omnes hoc habent, vt syncerè de rebus iudicent. Id quod vel ob mentis exiguitatē contingit, vel ob segnitiam, vel ob morum improbitatem, vel ob mortis vicinam opinionem, qua priùs eorum animi imbuti sunt. Nam alioqui iis, qui mente præditi sunt, ac rerum iudicium opinionibus quibusdam minimè priùs occupatum habēt, perspicua est veritas.

Eidem. 192.

Luxus, vir optime, non modò perambibilem, atque imperio & opibus anteposendam sanitatem propellit (hac enim absente nullius momenti illa sunt) sed etiam varios & incurabiles morbos gignit. Quare si tibi sanitas curæ est, frugalitas quoque curæ sit. Siquidem bonæ valetudinis matrem esse inedia, medici non immeritò esse definiunt. Ego verò quoniam mihi tecum, qui fatietati quoque ipsi per futuritatem & ingluuiem cõtumeliam infers, sermo est, hoc tibi nuncio, frugalitatem tibi sanitatis, hoc est rei comprimis charæ, & expetendæ matrem fore.

Lampetio Episcopo. 193.

Si fieri possit, vt Zosimus, & Maro, & Eustathius, qui in tot tamque grauibus flagitiis deprehensi sũnt, meliore mente recepta eò, vnde exciderunt, redeant, hoc quidem melius fuerit. Sin minus, eos, tanquam incurabilia membra, ad vitales partes grassantia, excinde.

Tauro Hyparcho. 194.

Vitium quidem, hoc est res infausta & dedecoris plena, dominatur, cum tyrannis rerum potitur. Virtus autem palmam obtinet, cum regnum res exornat & moderatur. Tyrannis enim ad suam, regnum autem ad subditorum vtilitatem omnia refert.

Hermينو Comiti. 195.

Quoniam magnificencia tua per literas

τῆς βύβλου, ἢ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας, ἀνάγκη γένοιτο. ἐπεὶ τοῖς γενουσιώτεροις, καὶ ἀσθενέτεροις κεκτημένοις τῆς ἀρετῆς τὸ κριτικόν, σαφέστερον ἐστὶ τὸ ἀληθές.

Τῷ αὐτῷ. ρθβ.

Ἡ περὶ τῆς, ὡς βέλτερον, ἢ μόνον ἐξοφρακίζει τὴν πολυήρατον, καὶ ἀρχὴς καὶ πλεονεξίας, ὑγείαν. ταύτης γὰρ ἀπούσης, οὐκ εἶναι ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ποικίλα καὶ ἀνίκανα κληρονομώματα. εἰ ποῖντι μέλει σοι τῆς ὑγείας, μέλετω καὶ τῆς αὐταρκείας. τίω μὲν γὰρ ἐδίδειν μητέρα ὑγείας εἶναι, εἰκότως ἰατρῶν παῖδες οὐκ εἰσὶν. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ πρὸς σέ μοι ὁ λόγος, τὸν καὶ τὸν κόρον τῆς πλησμονῆς ὑπερίσσοις, καὶ αὐταρκείας μητέρα σοι γενήσεται, τῆς πολυποήτης ὑγείας εὐαγγελίζομαι.

Λαμπετίῳ ἑπισκόπῳ. ρθγ.

Εἰ μὲν δὴ διὰ τὸν σωφρονισμὸν Ζώσιμους, καὶ Μάρωνα, καὶ Εὐστάθιον τῆς ἑπί τοσοῦτοις καὶ τηλικούτοις κακίαις ἀλόγως ἐπανελθεῖν ὅθεν ἐξέπεσον, ἀμεινον. εἰ δὲ μὴ, ἔκκοπον, ὡς περὶ μέλη ἀνάτα πεινῶντα βαδίζουσι ἑπί τὴν χεῖρα.

Ταύρῳ ὑπάρχῳ. ρθδ.

Κακία μὲν ἢ δυσάνυμος, καὶ δυσκλεῆς, κρατεῖ, ὅταν τυραννίς κατέχη. ἀρετὴ δὲ νικά, ὅταν βασιλεία διακοσμή τὰ πράγματα. ἢ ἐπὶ γὰρ τυραννίς πρὸς τὸ οἰκεῖον. ἢ δὲ βασιλεία πρὸς τὸ τῆς ἀρχαίων συμφέρον βλέπει.

Ερμίνῳ κόμητι. ρθε.

Ἐπειδὴ γέγραφέ σου ἡ μεγαλόνοια βυλομένη